

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 458 **din data de 20.07.2022**

Dosar nr.: 124/2022

Petiția nr.: 1210/16.02.2022

Petent:

Reclamați: Tribunalul Galați

Obiect: refuz decontare cheltuieli de transport (naveta) la și de la locul de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petenților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1. Tribunalul Galați cu sediul în Galați, str. Brăilei nr. 153

II. Procedura de citare

5. Prin adresa nr. 1210/02.03.2022, respectiv nr. 1579/02.03.2022 (fila 6 - 9 din dosar) s-a procedat la citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

6. Prin adresa nr. 2174/24.03.2022 au fost comunicate pdv-ul părții reclamate. (fila 17 la dosar)

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petentele, manager economic, consilier compartimentul resurse umane, personal contractual din cadrul Tribunalului Galați, solicită sprijinul CNCD în vederea dobândirii dreptului la decontarea cheltuielilor de transport (naveta) la și de la locul de muncă. (fila 1- 5 la dosar)

4. Precizează faptul că instituția acordă aceste drepturi celorlalte categorii profesionale, respectiv:

- pentru magistrați în baza O.U.G. nr. 27/2006 – art. 23, al. 4;

- pentru personalul auxiliar de specialitate și conex în baza Legii nr. 567/2004 – art. 67, alin. 5.

9. Ministerul Justiției – ordonator principal de credite, decontează acest drept funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor.

10. Se indică articolele 380, 370, 369 din Codul Administrativ care reglementează statutul special, prerogativele de putere publică.

11. Consideră că se face o nedreptate prin neacordarea acestui drept.

12. Prin adresa nr. 2459/04.2022 petentele luând la cunoștință de punctul de vedere transmis de către partea reclamată, sunt de acord cu mențiunea făcută în punctul de vedere transmis, și anume că ar fi necesară o egalitate de tratament pentru toate categoriile de personal bugetar din familia ocupațională „*Justiție*”.

Sușinerile părții reclamate

Tribunalul Galați

13. Prin adresa nr. 2031/18.03.2022 (filele 16 la dosar) partea reclamată depune punct de vedere prin care arată următoarele:

- susține cele transmise petentelor prin adresa nr. 2163/24.11.2021, și anume faptul că legislația care reglementează statutul funcționarilor publici și a personalului contractual – O.U.G. nr. 57/2019 nu conține prevederi în acest sens și nici nu există adoptată vreă hotărâre de Guvern sau alt act normativ privind reglementarea decontării cheltuielilor de transport (naveta) la și de la locul de muncă pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul autorităților și instituțiilor publice;

- H. G. nr. 1398/19.11.2007 reglementează drepturile de transport ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor – polițiștii de penitenciare, aflați sub incidența Legii nr. 145/2019, aceștia beneficiind de statut special separat în care sunt reglementate drepturi și obligații specifice;

- se mai precizează că ar fi necesară o egalitate de tratament pentru toate categoriile de personal bugetar din familia ocupațională „*Justiție*”.

IV. Motivele de fapt și de drept

14. **În drept**, conform **art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

15. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească **cumulativ** mai multe condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

16. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă **atinge un drept**, oricare dintre cele garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; **Protocolul 12**, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]”.

17. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

18. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească **sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.**

19. Colegiul director constată faptul că, în speță, nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că petentelor nu le-a fost **restrâns ori înlăturat** un drept recunoscut de lege, cum rezultă și din punctul de vedere depus de către partea reclamată, și anume faptul că legislația care reglementează statutul funcționarilor publici și a personalului contractual – O.U.G. nr. 57/2019 nu conține prevederi în acest sens și nici nu există adoptată vreo hotărâre de Guvern sau alt act normativ privind reglementarea decontării cheltuielilor de transport (naveta) la și de la locul de muncă pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul autorităților și instituțiilor publice, aspect menționat și de către petente.

20. Potrivit **prevederilor art. 62 alin. (1) din Constituția României**, republicată, „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.” Totodată, din interpretarea coroborată a art.74 alin.(1) și (4) din Legea fundamentală rezultă că inițiativa legislativă aparține, după caz, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot, iar deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativa

legislativă pot prezenta propuneri legislative numai în forma cerută pentru proiectele de legi.

(Persoanele interesate pot transmite propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind actele normative supuse dezbaterilor publice)

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta sesizată, nu întrunește elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că **nu există un drept încălcat** potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 30.08.2022

Redactată și motivată: P.C.S./F.V.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.